

[Thisted Knudsen.]

nemlig at gøre samtlige vælgere i kommunen efter de almindelige valgeregler til skatteydere til amtskommunen.

Det urimelige er efter manges opfattelse, at over halvdelen af vælgerne i en amtskommune stort set er fritaget for at betale skat til den, at der f. eks. kan sidde repræsentanter i amtsrådet, der er i den enestående situation, at de aldrig nogensinde — fordi de ikke har fast ejendom — kan komme til at betale skat til amtskommunen, i hvert fald ikke direkte. Jeg kan ikke se, at det særlig understreger det ansvar, der påhviler dem. Jeg mener, at når man netop i dag vil give amtskommunen et større ansvar og også give de vælgere, der skal vælge repræsentanter til amtsrådet, et større ansvar, bør man indføre bestemmelser af denne karakter, der gør alle til skatteydere til amtskommunen, som har evne dertil.

Der er et forhold, jeg har peget på, der også for os er urimeligt. Det er den ulighed, der er mellem købstadens beskatningsforhold og landkommunens. Jeg har nævnt, at en ung mand i Ringsted, en kommis, håndværkssvend, arbejder, af sin indkomst må betale et stort beløb til det sygehus, kommunen driver; men går vi lige udenfor kommunegrænsen, så kommer den unge mand, der er beskæftiget ved landbruget eller ved andet erhverv derude og har lige så stor indtægt som den unge mand i byen, aldrig nogensinde til at betale til det sygehus, som også han har brug og behov for. Det er her, den store ulighed og urimelighed er opstået.

Jeg mener, at vi har anført så væsentlige grunde for en afgørende ændring af dette forhold, at man ikke bør afvise en realitetsforhandling om sagen.

Jeg kunne spørge det ærede medlem hr. Oluf Pedersen: Er det ærede medlem virkelig tilhænger af, at man skal udskrive skat på jorden efter behov? Er det virkelig rigtigt, at en retsstatsmand står her og siger: dette princip kan vi sluge — skønt han ved, hvordan sygehusudgifterne stiger fra det ene år til det andet? Det gør de, og ikke desto mindre skal man have lov til at forøge beskatningen af jorden. Det kan da umuligt være rigtigt, at sådanne betragtninger kan gøres gældende.

Jeg vil takke de øvrige ordførere; man vil i hvert fald drøfte sagen, og jeg vil gerne have dette lovforslag behandlet i et særligt udvalg. Vi har ikke haft det materiale til rådighed, der ville have kunnet sætte os i stand til at foretage alle de udregninger, som måske er nødvendige, det erkender vi blankt. Det er der ingen private forslagsstillere der har mulighed for, men det vil vi få, når lovforslaget kommer til udvalgsbehandling. Jeg vil gerne understrege det rigtige i, at dette lovforslag behandles i et særligt udvalg, og jeg håber, at den højterede minister ikke har noget at erindre derimod, når det er forslagsstillernes ønske.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg kan være enig med den ærede ordfører for forslagsstillerne i, at det er nyttigt at få disse ting, som lovforslaget drejer sig om, grundigt belyst. Der har været talt meget om omlægning af amtskatterne, men endnu synes jeg ikke, der er tilvejebragt så fyldige oplysninger, som det er ønskeligt, hvis der skal ske en omlægning af disse skatter.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at når sådanne oplysninger foreligger, vil det ærede medlem være nødt til at erkende, at det lovforslag, venstre her har fremsat, vil skabe en ulighed fra amt til amt og fra kommune til kommune, som ikke er rimelig. Det er ikke rigtigt, at en stor del af befolkningen indenfor amtsråds kredsen er helt fritaget for at betale til amtets sygehuse, således som det ærede medlem hævder. Den halvdel af udgifterne, der dækkes af den fælleskommunale udligningsfond, er disse mennesker med til under en eller anden form at betale. Jeg synes i det hele taget, det er nyttigt, at vi bevæger os på realiteternes grund. Alle erkender, at sygehusudgifterne har fået et sådant omfang, at det ikke længere med rimelighed kan begrundes, at den kreds, der tidligere bar alle udgifterne til sygehusvæsenet indenfor amterne, i fremtiden alene skal bære dem. Det har man erkendt, dengang man vedtog loven om tilskud af den fælleskommunale udligningsfond til sygehusudgifternes nedsettelse. Man kan derefter diskutere, om det tilskud, der ydes, er tilstrækkeligt, eller om det vil være rimeligt at forhøje det, og det vil jeg og mit parti, som jeg allerede har sagt det, gerne være med til at drøfte, men at gå over til, at alle sygehusudgifter